سفینهٔ ماه ۴
پرتاب موفق سفینهٔ سرنشین‌دار هند به ماه
۱ تا ۱۴ خرداد ۱۴۰۳ | ۲۱ مه تا ۴ ژوئن ۲۰۲۴
صفحه ۴

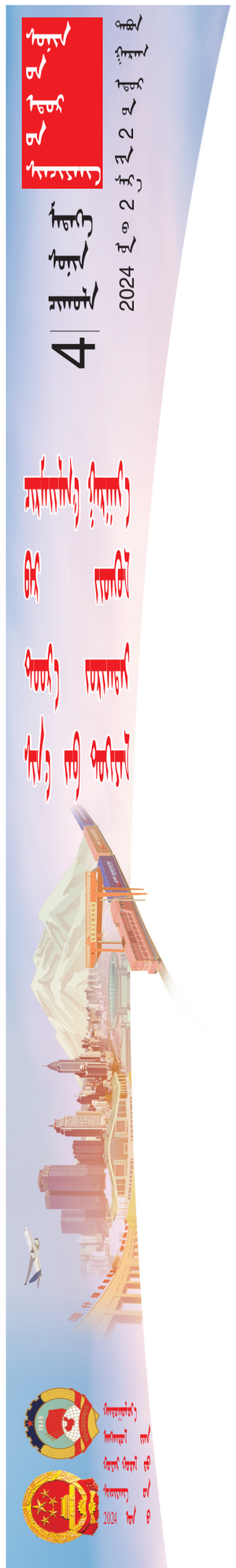

سفینهٔ سرنشین‌دار هند با موفقیت به ماه رسید

فضانوردان پس از ۱۴ روز ماموریت در مدار ماه، به زمین بازمی‌گردند

نیودهلی – ۱۴ خرداد ۱۴۰۳: سفینهٔ سرنشین‌دار هند با نام «ویوم‌یان ۱» روز سه‌شنبه ۱۴ خرداد ۱۴۰۳ با موفقیت وارد مدار ماه شد. این سفینه پس از ۱۴ روز ماموریت در مدار ماه، فضانوردان خود را به زمین بازمی‌گرداند. این پرتاب در ساعت ۲:۱۵ بامداد ۱ خرداد ۱۴۰۳ از مرکز فضایی ساتیش دهوان در ایالت آندرا پرادش انجام شد. سفینه با موشک سه‌مرحله‌ای «بهاراتی ۳» به فضا فرستاده شد و پس از ۱۱ روز به مدار ماه رسید.

سفینه سرنشین‌دار هند با نام «ویوم‌یان ۱» روز سه‌شنبه ۱۴ خرداد ۱۴۰۳ با موفقیت وارد مدار ماه شد. این سفینه پس از ۱۴ روز ماموریت در مدار ماه، فضانوردان خود را به زمین بازمی‌گرداند. این پرتاب در ساعت ۲:۱۵ بامداد ۱ خرداد ۱۴۰۳ از مرکز فضایی ساتیش دهوان در ایالت آندرا پرادش انجام شد. سفینه با موشک سه‌مرحله‌ای «بهاراتی ۳» به فضا فرستاده شد و پس از ۱۱ روز به مدار ماه رسید. سفینه در مدار بیضی‌شکلی به فاصلهٔ ۱۰۰ تا ۹۰۰ کیلومتر از سطح ماه قرار گرفت. سپس موتورهای آن برای ۱۲ دقیقه روشن شد تا سرعت آن کاهش یابد و وارد مدار دایره‌ای شود. این مانور «گام ۵» نام دارد و از حساس‌ترین مراحل ماموریت است.

فضانوردان این سفینه سه نفر هستند: کمندر ویرا، سرهنگ نیهال چاندرا و دکتر ایشا مالهوترا. کمندر ویرا فرمانده ماموریت است و پیش‌تر ۲۱۰ روز در ایستگاه فضایی بین‌المللی ماموریت داشته است. سرهنگ چاندرا خلبان جنگنده و مهندس سامانه‌های ناوبری است. دکتر مالهوترا پزشک و متخصص علوم زیستی است و نخستین زن هندی است که به مدار ماه می‌رود. هر سه فضانورد در مرکز آموزش فضانوردان در بنگلور آموزش دیده‌اند.

سفینه ویوم‌یان ۱ از سه ماژول تشکیل شده است: ماژول فرمان، ماژول خدمات و ماژول فرود. ماژول فرمان محل استقرار فضانوردان است و حجم داخلی آن برابر با ۱۲ متر مکعب است. ماژول خدمات انرژی، آب و اکسیژن مورد نیاز را تأمین می‌کند. ماژول فرود برای بازگشت به زمین طراحی شده است. این ماژول سپر حرارتی دارد که دمای بیش از ۲۷۰۰ درجه سانتی‌گراد را تحمل می‌کند. سفینه در ارتفاع ۱۲۰ کیلومتری از سطح زمین از جو وارد می‌شود و با چتر نجات سرعت خود را کاهش می‌دهد.

سازمان فضانوردی هند (ایسرو) اعلام کرد که هزینهٔ کل ماموریت ۴۲۰ میلیون دلار بوده است. این رقم شامل ساخت سفینه، موشک پرتاب، آموزش خدمه و عملیات زمینی می‌شود. ایسرو همچنین اعلام کرد که ۱۲ آزمایش علمی در مدار ماه انجام خواهد داد. این آزمایش‌ها درباره ترکیب خاک سطح ماه، میدان مغناطیسی و تابش کیهانی است. نتایج این آزمایش‌ها ظرف ۶ ماه پس از بازگشت فضانوردان منتشر می‌شود.

نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، در پیامی گفت: «امروز یک فصل تازه در اکتشاف فضایی هند آغاز شد. ما نشان دادیم که می‌توانیم با هزینه‌ای کمتر از بسیاری از کشورها به اهداف بزرگ برسیم.» او افزود که برنامه‌های بعدی شامل فرود روی ماه و ساخت ایستگاه فضایی کوچک تا سال ۲۰۳۰ است. مودی گفت که بودجه فضایی هند در سال مالی ۱۴۰۴ دو برابر خواهد شد.

فضانوردان پس از بازگشت به زمین، ۱۴ روز در قرنطینه خواهند بود. این روش برای جلوگیری از انتقال احتمالی میکروب‌های ناشناخته از ماه به زمین است. سازمان جهانی بهداشت گفته است که تاکنون هیچ نمونه‌ای از ماه به زمین منتقل نشده است. با این حال، مقررات احتیاطی سختگیرانه‌ای برای این ماموریت تعیین شده است. پزشکان تیم پشتیبانی هر ۶ ساعت یک بار وضعیت سلامت فضانوردان را بررسی می‌کنند.

(ادامه در صفحهٔ ۲)

سفینهٔ سرنشین‌دار هند با موفقیت به ماه رسید؛ فضانوردان ۱۴ روز در مدار ماه می‌مانند

فضانوردان پس از ۱۴ روز ماموریت در مدار ماه، به زمین بازمی‌گردند

نیودهلی – ۱۴ خرداد ۱۴۰۳: سفینهٔ